

[Kaj Poulsen]

for i alverden skal man så have den passus – jeg tror, det var i § 63 – om, at kvoten skal overflyttes fra år til år? Når ministeren i øvrigt siger, at man flytter fra boliger, der er dyrere, til boliger, der er billigere, giver det så heller ingen problemer for beskæftigelsen? Jeg tror ikke, ministeren har ret i det argument.

Ministeren sagde, at vi kunne bare gå ud og se på den standard, der bygges i i øjeblikket. Nu tror jeg nok, at ministeren er lidt for hurtig. Så hurtigt kommer et byggeri altså ikke op at stå, at en regel træder i kraft 1. januar, og så kan vi i april måned gå ud og se på byggeri og se på dets standard efter ændringen. Jeg synes, ministeren skal passe en lille smule på, hvordan han argumenterer.

Jeg troede, vi havde fået en bemærkning om de sanktionsbestemmelser, som regeringen ønsker at indføre. Da kammeradvokaten havde afgivet sin redegørelse for KAB-sagen, skulle den bruges til en hetz imod det almenyttige byggeri, skønt der ikke var noget i denne redegørelse, som kunne ligge til grund for præcis de tanker, som ministeren gav udtryk for. Men jeg vil da godt prøve at citere en af ministerens kolleger. Da man onsdag den 16. marts i år i spørgetiden havde et spørgsmål om, hvordan man skulle bruge penge, om man skulle bruge penge på BZere på højskole eller ej, siger undervisningsministeren – jeg citerer fra folketingets forhandlinger 1982 sp. 7698:

»Men jeg vil dog godt lige minde om 4 linjer i Grundtvigs sang om oplysningen, nemlig linjerne:

»Skal for misbrugens skyld måske
på åndens himmelbue
vi hellere mulm og mørke se
end solens blanke lue?«

Deri er der sagt noget om, at vi ikke skal lade dem, som godt kan lide at gå ud til kanten af det lovlige, drive os så meget rundt i manegen, at vi afskaffer eller indskrænker en ordening, som i øvrigt har fungeret til både hr. Poulsgaards og min tilfredshed i mere end et århundrede.«

Det var klogt sagt af undervisningsministeren. Man kunne have ønsket, at ministeren for boligområdet havde lyttet til den debat og måske havde stukket fingeren lidt i jorden og så var kommet frem med forslag, så folketinget kunne se, hvad det er, folketinget skal vedtage på dette område. Jeg vil altså stadig

væk anbefale ministeren at sende denne § 93 over i det udvalg, som ministeren har nedsat, og som jo i øvrigt skal se på de områder, som denne paragraf omhandler.

Fogh Rasmussen (V):

Jeg kan da kun betragte det som et stort fremskridt, at hr. Kaj Poulsen tyr til en venstremænd i sin argumentation. Hvis det skete noget hyppigere, var der vel grundlag for nogle større boligpolitiske fremskridt.

Jeg vil videre sige til hr. Kaj Poulsen, som stadig væk stiller sig lidt skeptisk over for byggetakten for private andelsboliger, at mit foreløbige overslag siger mig, at den fuldførelsestakt, der er tale om for private andelsboliger, når man henser til kvotens størrelse, faktisk svarer til den fuldførelsestakt, som gælder for det almennyttige byggeri. Det kan vi grave videre i i udvalget, og det synes jeg vi skal gøre. Så kan vi jo mødes ved anden behandling til en videre diskussion om det emne.

Fru Anne Grete Holmsgård sagde en række ting, som forundrede mig stærkt. Det er der ikke noget nyt i, men i dag var der i særlig grad nogle ting, der undrede mig. Fru Anne Grete Holmsgård fik sig selv til at sige, at årsagen til den store interesse for private andelsboliger er den vigende realløn. Ja vel ja. Det harmonerer i hvert fald ikke godt med fru Anne Grete Holmsgårds sædvanlige argument om, at private andelsboliger er dyrere end andre boligformer. Fru Anne Grete Holmsgård fik sig endvidere til at sige, at rentefaldet omsætter sig i stigende ejendomspriser, som afføder gevinster til de private ejere. Det er et interessant standpunkt, som er i direkte modstrid med det, som hr. Dræbye gjorde sig til talsmand for, nemlig at private ejere har oplevet drastiske huslejefald som følge af rentefaldet. Hvis fru Anne Grete Holmsgård har ret, holder hr. Dræbyes argumentation i hvert fald ikke. Hr. Dræbyes argumentation er nemlig, at når nu private husejere oplever huslejefald, så er det urimeligt at pålægge lejerne i almennyttige boliger huslestigninger. Men hvis fru Anne Grete Holmsgård har ret, holder hr. Dræbyes argumentation ikke. Hvis hr. Dræbye har ret, kunne man anskue problemet ud fra et statskassesynspunkt og sige, at det betyder så, at statskassens, skal vi kalde det støtte til det